

రంగుల ప్రపంచం అమ్మ.

“ఎంతమాటన్నారు డాక్టర్, ఆమె నాకు పెంపుడు తల్లా! అయితేనేం. ఈ శరీరంలోని అణువణువు ఆమెకు రుణపడి వుంది. ఆమెలోని ప్రతి రక్తపు బిందువు నా అభివృద్ధి కోసం ధారపోసింది. ఆమె లేకపోతే నేనీ రోజున ఏ రోడ్డు మీదనో కూలి పని చేసుకుంటూ వుండేవాణ్ణి. ఆమెను ఎలాగైనా బ్రతికించండి డాక్టర్! అవసరమైతే నా గుండె తీసి ఆమెకి వెయ్యండి. ఈ శరీరం ఏమైపోయినా ఫర్వాలేదు. ఆమె ఎలాగైనా బ్రతకాలి. నా తల్లీ లేని నాడు ఈ బంగళాలు, కార్లు అన్నీ వ్యర్థం. అవన్నీ పోయినా ఏమీ కాదు. నా తల్లి వుంటే చాలు డాక్టర్!”

“ఎక్స్లెంట్ సార్, చాలా బాగా చేశారు” అన్నాడు డైరెక్టర్ చిదంబరం ప్రముఖ హీరో విక్రాంత్తో.

విలాసంగా నవ్వి కారెక్కాడు విక్రాంత్. అరగంటలో కాంటెస్టా మోంట్ రోడ్డులోని ఒక భవనం ముందాగింది. విక్రాంత్ లోపలి కెళ్ళేసరికి ఆయన కోసం పది మంది సినీ జర్నలిస్టులు ఎదురు చూస్తున్నారు. వాళ్ళందరినీ విష్ చేశాడు. అంతలోనే విక్రాంత్ భార్య శావరి సెక్రటరీ కరుణాకర్ కు ఒక విషాద వార్తని తెలిపి విక్రాంత్ కి చెప్పమంది.

కరుణాకర్ హడావుడిగా వచ్చి, “బాబూ, రేపల్లె నుంచి టెలిగ్రాం వచ్చింది. అమ్మగారు చావు బ్రతుకుల్లో వున్నారు” అన్నాడు. విక్రాంత్ ముఖం వివర్ణమైంది. కళ్ళలో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. ఆయన సెక్రటరీ వైపు తిరిగి “కరుణాకరంగారూ, వెంటనే మనం అక్కడికి వెళ్ళేందుకు అన్ని ఏర్పాట్లు చేయండి. డాక్టర్ మధుసూధన్ కూడా అక్కడకు రావాలని ఫోన్ చేసి చెప్పండి” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత జర్నలిస్టులతో “నేను దురదృష్టవంతుణ్ణి.

నా తల్లిని చేతులారా దూరం చేసుకుంటున్నాను. ఆమెకు పుట్టిన ఊరు మీదే మక్కువ. ఆ ఊరు వదలి పెట్టి రావడానికి, ఇక్కడి డాక్టర్లకి చూపించుకోవడానికి ఆమె ఎప్పుడూ ఇష్టపడక పోవడం నా దురదృష్టం. ఆమెను ఇక్కడికి తీసుకురాలేకపోయిన దౌర్భాగ్యణ్ణి” అన్నాడు.

ప్రవంతి విమాతృ వారపత్రిక 15-10-1987

జర్నలిస్టులంతా విక్రాంత్ ని ఓదార్చారు.

“సారీ ఫ్రెండ్స్, ఒక ముఖ్య విషయం ప్రకటిద్దామని మిమ్మల్ని పిలిపించాను. అంతలోనే అమ్మ అనారోగ్యం సంగతి తెలిసింది. మరోసారి కలుద్దాం” అన్నాడు విక్రాంత్.

“ఫర్వాలేదు సార్. మేం వెడతాం” అంటూ వెళ్ళిపోయారు జర్నలిస్టులు.

“కరుణాకరం, ఒకసారి పైకి వెళ్దాం పదిండి” అన్నాడు విక్రాంత్.

ఇద్దరూ ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళారు. “ఇప్పటి దాకా నేను చెప్పినవన్నీ మర్చిపోండి, రేపల్లెకు రెండోదండు మనియార్లకు పంపండి. ముసలాళ్ళుండి ఉద్ధరించేదేముంది, మనల్ని తిప్పలు పెట్టడం తప్ప! అయినా ఈ పాటికి.....” అన్నాడు విక్రాంత్.

“సా... ర్”

‘ఊ, చెప్పినట్టు చెయ్యండి’ హుకుం జారీ చేశాడు విక్రాంత్.

‘మనం ఇక్కడున్నట్టు తెలిస్తే గొడవ కాదా సార్, అసలే జర్నలిస్టుల క్కూడ ఈ విషయం తెలిసి పోయింది.’

‘వాళ్ళకోసమే గదా ఇదంతా చెప్పింది. నాలుగు రోజులు ఏ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనకపోతే సరి. ఎవరికీ ఏ విషయం తెలియదు. ఆ తర్వాత ఆమె కోలుకుందనో, లేకపోతే చనిపోయిందనో చెబితే సరి’ చెప్పాడు విక్రాంత్.

విస్మయంగా చూస్తుండిపోయాడు కరుణాకర్.

యస్.వి.సుబ్బయ్య

